

## De goddelijke mens: mannelijk en vrouwelijk.

Het was van meet-af –aan duidelijk: dit is onbegonnen werk!  
U voelt het meteen: ik ben mij aan het indekken!

In de kranten las ik onlangs de boodschap: “Geen seks, geen strijk zolang de loonkloof niet dicht is”. Andere psychologische en vulgariserende literatuur over ‘het probleem man-vrouw’ brachten mij verder van mijn onderwerp:

- ‘Mannen komen van Mars vrouwen komen van Venus’,
- de krantenreeks: Wie is intelligenter hij of zij? Hoeveel ruimte heeft een relatie nodig?
- Flauwe grapjes als: “Waarom maken vrouwen altijd zoveel problemen? Wij maken geen problemen, wij zien de problemen!” en ” Waarom kan een vrouw niet intelligent én mooi zijn? Omdat ze dan een man is”
- Leerstellingen allerhande, ik noem er één:”Het geluk van de man is: ik wil”; het geluk van de vrouw: “hij wil”. Nietzsche.

Hoe boeiend, leerzaam, grappig en soms ook werkzaam, **ze brachten me geen stof voor waar ik eigenlijk naar toe wou, hier in deze lezing waar God voorop staat.**

Maar kijk, een kind reikte me, onbedoeld, de toegang.

Ik zat even te genieten aan het Begijnhof van het spel van de zwanen: mannetjes paradeerden met gespreide vleugels voorbij en tussen de vrouwtjes die rond een nest waren verzameld. Twee mannetjes bevochten elkaar het voorrecht, met sierlijke en ook agressieve bewegingen, om dicht in de buurt van de vrouwtjes te blijven: mooi om zien en ik dacht, een beetje berustend: ja, zo is het ook in de dierenwereld, ik zal het als inleiding gebruiken. Maar toen kwam een kind voorbij dat zich losrukte van de hand van de moeder om dichterbij de zwanen te zijn en riep enthousiast: Kijk mama, allemaal ZWANEN! En toen wist ik het: Man en vrouw, allebei MENSEN... en zo door God gewild.

Hoe is het ‘probleem’ man-vrouw dan ontstaan en geëvolueerd en wat is de rol van het Instituut Kerk daarin geweest?

De interpretatie van het Scheppingsverhaal en van de zondeval uit Genesis III-16 zal voor duizenden jaren de joods-christelijke cultuur beïnvloeden. Eva wordt geïdentificeerd met de slang- het kwaad -, en dat kwaad blijkt de passie te zijn. Over Eva worden verdoemenissen uitgestort waarvan de volgende: ‘Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, u zult hem hartstochtelijk beminnen en hij zal over u heersen’. De onderliggende tendens is dat Eva zelf de incarnatie is van de begeerte; de begeerte naar kennis macht en bezit en onverzadigbare seksuele verlangens: angstaanjagend voor de man! Uit deze veroordeling van Eva en haar dochters vloeit ook de hiërarchische verhouding man-vrouw voort. De man beveelt en de vrouw onderwerpt zich. Dit imago wordt nog bevestigd door de rigoureuze consequenties die invloedrijke figuren, zoals de apostel Paulus en de kerkvader Augustinus er uit trekken: voor alles : ZIJ:HOOFDZONDE.

Het Instituut Kerk heeft de kans gemist om Jezus’ opdracht over het cultiveren van waarachtige liefde tussen man en vrouw vorm te geven. Het vrouwelijke ervaringsgerichte verhaal is een gat in de katholieke cultuur. Door bv. het huwelijk van priesters mogelijk te maken zouden gehuwde priesters een voorbeeld kunnen zijn in verband met de twee-eenheid van man en vrouw. De mens staat affectief in het leven en dat verlangen kan niet terzijde worden geschoven. (Tertio:boekbespreking door B. Vandekerckhove van 12<sup>de</sup>-eeuwse monnik Aebred van Rievaul) Religie kan verenging brengen, maar spiritualiteit verbindt. De mannelijke dominantie heeft de spirituele energie lange tijd laag gehouden.

Maar in de materiele wereld worden de tekenen van ommekeer langzaam duidelijk: In het bedrijfsleven en de politiek nemen vrouwen steeds meer een belangrijke plaats in. Ook in de wetenschappelijke wereld is een ommekeer merkbaar: In een ronde-tafel gesprek met Nobelprijswinnaars waren zij het eens dat ze, elk in hun eigen vakdomein, op grenzen stoten, die via hun wetenschap niet kon overbrugd worden: "Iets wat ons overstijgt" en in de reeks "Wetenschap en geloof" in *Tertio* lees ik dat het vaststaat dat IEDER mens mannelijke en vrouwelijke cellen en energie heeft, meestal bij de vrouw is de vrouwelijke factor dominant, bij de man de mannelijke, maar NIET determinerend en dat het ook vast staat dat de androgyne mens, homo of lesbisch, in de lichaamscellen een integratie vertoont van mannelijke én vrouwelijke kenmerken.

Van daaruit krijgt ook de visie op homoseksualiteit een "menswaardige benadering" Ook de uitspraak van Gian Maria Vian, directeur van de Osservatore Romano, is een bevestiging dat er een ommekeer in de interpretatie over homoseksualiteit bezig is: hij zegt het volgende: "Natuurlijk hebben homoseksuelen alle rechten want het zijn personen zoals iedereen. Ze delen dezelfde menselijke natuur en de Katholieke Kerk wil zich voor heel die menselijke familie inzetten". In *Tertio* bevestigt prof. Sciot zijn bewondering over de grenzeloze complexiteit van de menselijke cellen en hoe duidelijk voor hem het verband is met het goddelijke. De cellen hebben voor hem een religieuze connotatie.

In verband met die "ommeslag" kan men hier misschien het beeld van de morgenstond gebruiken. De nacht is nooit donkerder dan vlak voor de morgenstond, maar bij het ochtendgloren hebben zon en maan dezelfde kracht, ze zijn gelijkwaardig en daarom wordt het ook vaak beschouwd als een heilige tijd. Dit is nu bezig in de man-vrouw verhouding! Zo komen we weer bij het begin van de evolutie waar man en vrouw, bij de oude volkeren, gelijkwaardig waren omwille van het hoogste rendement!: mannen waren jagers, vrouwen verzamelden gewassen en brachten ze in cultuur.

Dus : Als onze Schepper man en vrouw gemaakt-gewild heeft is het Zijn bedoeling hun SAMENWERKING als het hoogste rendement te zien! Is er dan een probleem? Maar neen, maar om tot deze uitspraak te komen is er al veel woordelijk-en-met-ter-daad uitgevochten!

Wat kunnen mannen en vrouwen van elkaar leren en voor elkaar doen?

Ik weet niet of er oplossingen zijn die inherent zijn aan de man-vrouw tegenstellingen, je kan alleen deeltjes van oplossingen aanreiken en hopen op het instrument van vriendschap en de door God gewilde verbondenheid. Het blijft een verhaal van goedheid, tederheid, idealisme én menselijke beperktheid. In haar boek *God heeft lipstick op* spreekt Karen Berg over de twee krachten die onze wereld vorm geven: de gevende is mannelijk, het ontvangende is vrouwelijk. De twee krachten zijn gelijktijdig aan het werk. De vrouw kust de kracht van de man wakker, zij geeft vorm aan zijn energie, maar er moet gewerkt worden! De ziel moet getraind worden: alle situaties en confrontaties en situaties die we meemaken zijn de trainingsloopband voor de ziel. Elkaars spiegel zijn en het mooiste en lelijkste in elkaar bovenhalen is een eeuwigdurend leerproces, en het zoeken van de vrouwen naar zichzelf is voor de mannenwereld veel boeiender dan het opdringen van hun mening .Confrontaties zijn dus nodig, doet nadenken, een stap terug zetten, geen oude reactiepatronen cultiveren ("het is weer een vrouw"!)

Wat wordt er dan anders als er een balans komt tussen het mannelijke en het vrouwelijke? Als er genoeg mannen en vrouwen GEMEENSCHAPPELIJKE doelen willen DELEN is dat groeien in bewustzijn en dus LICHT brengen, klaarheid, inzicht én verspreiden. Dat is de reden waarom we hier zijn, mannen en vrouwen, ELK OP HUN EIGEN MANIER. Komen we dan niet dicht bij de woorden van Jezus uit het Johannes-evangelie “Ik ben het Licht der wereld” en bij de Liefde voor Hem en voor elkaar? Doorgeven van wat we van elkaar hebben geleerd vergroot de lichtsterkte en is dus ook “aanstekelijk”. Mannen zijn het licht (rustig mannen!) maar vrouwen brengen het licht naar waar nodig: zij voeden en koesteren het, zij kiezen voor waarden, niet voor belangen: daarom is de feminisering van de maatschappij één van de voornaamste redenen tot optimisme voor de toekomst. Misverstanden en ontevredenheid en moeilijkheden ontstaan als de vrouw vergeet dat zij de voedster is van de spirituele band tussen man en vrouw.

Besluit.

Als men echt wil dat een samenwerking tussen mannen en vrouwen slaagt, vindt dan iets wat we samen kunnen doen, én waar andere mensen baat bij hebben (aanstekelijk!) De Lier! Om te eindigen: man-vrouw-relatie: altijd een spanning tussen utopie en compromis! Als vrouw kies ik voor het volgende compromis: NIET: het geluk van de man is: ik wil; het geluk van de vrouw is: hij wil;  
MAAR: - doordenkertje - :  
DE VROUW VOLGT DE MAN WAARHEEN ZIJ WIL!

Lieve Witdoeckt